

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 23. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0064
Dok.: 1087786

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 10 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 10. april 2019.

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 10 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. april 2019 fra Institut for Menneskerettigheder om forslag til en formulering af tilsynsbestemmelsen, jf. L 173 - bilag 5.”

Svar:

1. Direktør for Institut for Menneskerettigheder, Jonas Christoffersen, fik den 4. april 2019 foretræde for Folketingets Retsudvalg.

I forlængelse heraf har Institut for Menneskerettigheder efter anmodning fra medlemmer af udvalget udarbejdet et forslag til, hvordan den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 236, stk. 8, om politiets tilsyn med dømte seksualforbrydere kan omformuleres, så bestemmelsen i højere grad beskytter borgernes retssikkerhed.

Institut for Menneskerettigheder foreslår navnlig, at det skal fremgå af bestemmelsen, at politiets undersøgelse af den dømtes bolig, breve og andre genstande mv. kun må foretages, hvis den dømte med rimelig grund er mistænkt for ikke at overholde et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, og hvis der foreligger en retskendelse. Det skal dog være muligt at foretage undersøgelsen uden retskendelse, hvis tilsynets øjemed ellers ville forspildes, eller hvis den dømte skriftligt meddeler samtykke.

2. Jeg kan ikke støtte forslaget fra Institut for Menneskerettigheder. Forslaget indebærer efter Justitsministeriets vurdering, at der i realiteten ikke vil være noget tilsyn med dømte seksualforbrydere, der har et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1.

Hvis der stilles et krav om, at der skal foreligge en konkret mistanke om, at den dømte har overtrådt sit forbud, og at der skal være indhentet en retskendelse, for at politiet kan undersøge den dømtes bolig, breve og andre genstande mv., vil reglerne i store træk svare til, hvad der allerede gælder i dag.

Politiet kan således allerede i dag efter retsplejeloven foretage ransagning af boliger, dokumenter, papirer mv., der tilhører en mistænkt, hvis den pågældende med rimelig grund mistænkes for en lovovertrædelse. Det kan f.eks. være en mistanke om, at en dømt seksualforbryder har overtrådt det forbud, han eller hun har fået efter straffelovens § 236, stk. 1. Afgørelsen

om ransagning træffes i sådanne tilfælde ved rettens kendelse, jf. retsplejelovens § 796, stk. 2.

Forslaget fra Institut for Menneskerettigheder ville således indebære, at retsplejelovens regler om ransagning i det store og hele overføres til det nye tilsyn med dømte seksualforbrydere.

Formålet med det nye tilsyn med dømte seksualforbrydere er imidlertid ikke at efterforske strafbare forhold men derimod at sikre, at politiet får mulighed for at holde øje med, at dømte seksualforbrydere overholder de forbud, de har fået – og dermed at sikre, at de ikke på ny forgriber sig på f.eks. børn.

Det foreslåede tilsyn omfatter som bekendt situationer, hvor en person ved dom er blevet fundet skyldig i en seksualforbrydelse, og hvor en domstol har vurderet, at der er en sådan *fare* for, at den dømte begår ny lignende kriminalitet, at der er behov for at pålægge vedkommende et forbud mod at opholde sig sammen med børn.

Hvis der i forbindelse med tilsynet skulle opstå en konkret mistanke om, at den dømte har begået et strafbart forhold (f.eks. har overtrådt sit forbud), så vil retsplejelovens bestemmelser om bl.a. indhentelse af retskendelse skulle iagttages.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er helt sædvanligt, at der gælder særlige retsgarantier, når en person er sigtet for et strafbart forhold.

3. En række triste sager har desværre vist, at de nuværende regler ikke har været gode nok til at sikre, at dømte seksualforbrydere med forbud ikke gentager deres forbrydelser.

Det kan vi som samfund ikke leve med.

Og derfor kan vi ikke forlade os på de regler, vi har i dag, hvor politiet på grundlag af en konkret mistanke kan foretage ransagning af mistænkters boliger mv.

Vi er nødt til at sætte hårdere ind, så vi sikrer, at dømte seksualforbrydere med forbud ikke begår ny kriminalitet. Det skylder vi ofrene for de frygtelige forbrydelser.

Jeg henviser i øvrigt til mine besvarelser af 9. april 2019 af spørgsmål nr. 1, 7 og 8 fra Folketingets Retsudvalg til lovforslag om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173).